

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΤΥΠΟ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ & ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ ἀλήθεια καὶ ὁ ἐπίσκοπος

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Γιβραλτάρ ἀιδεσιμώτατος Γκρέλυν ἕνας πνευματωδέστατος κληρικός, ὁ ὁποῖος διαχειμάζει στὴν Κιανὴ Ἀκτὴ ἀφγελιὰ πρὸ τινος εἰς φίλους τοῦ δημοσιογράφου τὸ κάτω ἀνέκδοτον πού τοῦ συνέβη ὅταν ἦταν βοηθὸς ἐπισκόπου στὸ Λονδίνο.

Μιά Κυριακὴ στὴν λειτουργίαν, στὴν συνειδημένη διδασχὴ μίλησε γιὰ τίς «Ὁρασιότητες τῆς Ἀληθείας». Ἦταν δὲ τόσο εὐφραδὴς καὶ τόσο πειστικὸς στὴν ὁμιλίαν του πού ὅλο τὸ ἀκροατήριον του κατασπυγνῆθηκε.

Ἐπειτα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρας ἐπῆγε στὸν ὀδοντοίατρό του γιὰ κάποιον δόντι πού τοῦ πονοῦσε πολὺ. Ὁ γιατρός πού ἦταν καὶ ἐνορίτης του, εἶχε ἀκούσει μάλιστα τὴν ὁμιλίαν του τῆς περασμένης Κυριακῆς ἐσπενσε νὰ τὸν περιποιηθῆ.

Ὅταν ἐκάθισε στὴν πολυθρόνα καί, ἐνῶ ὁ γιατρός ἐτοίμαζε τὰ σύνεργα τοῦ ὀδοντοίατροῦ.

— Δὲν πιστεύω νὰ πονέσω ὑπερβολικά, γιατρέ, δὲν εἶν' ἔτσι ; Ὁ ὀδοντοίατρος ὅμως τοῦ ἀποκριθὲν χαμογελώντας.

— Σὲ κάθε ἄλλον, ἀιδεσιμώτατε, θὰ ἔλεγα «ὄχι». Ἀλλὰ σ' ἕναν κληρικὸν σὰν ἐσᾶς, στὸν ὑπέροχο ὁμιλητὴ τῆς περασμένης Κυριακῆς πού ἀνέπτυξε μὲ τόση πειστικότητα τίς «Ὁρασιότητες τῆς Ἀληθείας», δὲν μπορῶ νὰ πῶ ψέμματα. Θὰ πονέσετε τρομερά.

Ὁ ἀιδεσιμώτατος ἐπίσκοπος διηγοῦμενος τὴν ἱστορίαν αὐτὴν ἐπρόσθεσε.

— Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν ξαναπάτησα ποτὲ πιά στὸ ἱατρεῖο τοῦ θαναματοῦ μου...

***

Μία λέξις 50 ψηφία

Ἡ διεύθυνσις τῶν Γερμανικῶν Κρατικῶν σιδηροδρόμων ἔβαλε σὲ κάποιαν ἀπὸ τίς μεγάλες τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μίαν τερασσιὰ ἀτμομηχανή, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς εἰδικούς εἶνε ἡ μεγαλύτερα καὶ ἰσχυρότερα ἀτμομηχανὴ τῆς Ἑυρώπης.

Ἰσως μάλιστα δι' αὐτὴν τὴν διεύθυνσις τῶν σιδηροδρόμων ὠνόμασε τὴν νέαν αὐτὴν ἀτμομηχανήν :

« 2 C 1 — Zwei Zylinder einheitsheiss lampische Zuglocomotive. »

Πρόκειται περὶ μιᾶς μόνης λέξεως, ἡ ὁποία μεταφραζομένη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σημαίνει «ἀτμομηχανὴ μὲ δύο κυλίνδρους.»

***

Ρεκόρ χειραφιδῶν

Ἐνα παρᾶξενον καὶ λίγο ἀστεῖον ρεκόρ ἐσημείωσε πρὸ καιροῦ ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Κούλιτς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς δεξιῶσεως πού ἐδόθη πρὸς τιμὴν του εἰς τὸ Οὐάσιγκτον ἀντήλλαξε 1.220 χειραφιδῆς εἰς διάστημα 27 λεπτῶν τῆς ὥρας.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ ρεκόρ τῶν χειραφιδῶν ἀνῆκε εἰς τὸν μακαρίτην Θεόδωρον Ρουβέλτ, ἐπίσης πρόεδρον ἡτῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἄλλοτε.

***

Τὸ πάθημα τῶν δανδήδων

Μιά ὠραία ἱστορία ἐσάρωσε — χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἴσως — ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας πρὸ καιροῦ εἰς τοὺς δανδήδους τοῦ Λονδίνου.

Ὡς γνωστὸν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ μακαρίτου πάππου του Ἐδουάρδου Ἰου, λανσάρει νέες μόδες.

Ἐκπληκτοὶ ἕνα βράδυ οἱ δανδήδους τοῦ Λονδίνου εἶδαν τὸν πρίγκηπα νὰ ἐμφανίζεται ἔξω μὲ σμόκιν καὶ μὲ ἄσπρη γραβῆτα ἀλλὰ μὲ γελέκο μαῦρο.

Ὁ πρίγκηψ ἐφημιζόταν γιὰ τὰ ὠραία ἄσπρα γελέκα καμωμένα ἀπὸ λεπτὸ μεταξὶ πού ἐφοροῦσε ὡς τότε μὲ τὸ σμόκιν του.

Τὶ συνέβαινε λοιπόν ; Μήπως ἀποφάσισε νὰ λανσάρῃ νέα μόδα ;

Ἡ ἐκπληξις τῶν λονδρέζων κομμειομένων ἐμεγάλωσε ἀκόμα περισσότερο ὅταν εἶδαν ὅτι καὶ τὴν ἄλλη ἡμέραν καὶ ἐπὶ ἐβδομάδες ὁλόκληρες ὁ πρίγκηψ ἐξακολουθοῦσε νὰ φορῇ μαῦρο γελέκο.

Ἀναγκαστικὸς ἄρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ τὸν μιμοῦνται καὶ νὰ ἐμφανίζονται μὲ μαῦρο γελέκο.

Καὶ ἕνα βράδυ, πού ὁ πρίγκηψ ἐπρόκειτο νὰ παραστήνῃ — γιὰ πρώτη φορά ἔπειτα ἀπὸ τὸσον καιρὸ — σὲ μὲ ἐσπερίδα, ὅλη ἡ κομψὴ νεολαία τοῦ Λονδίνου ἐσπενσε νὰ παρουσιασθῆ ἐκεῖ μὲ γελέκα μαῦρα.

Ὅταν ὅμως σὲ λίγη ὥρα ἐφανίσθηκε ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, οἱ δανδήδους ἔμειναν ἐμβρόντητοι. Ὁ πρίγκηψ ἐφοροῦσε γελέκο ἄσπρον.

Καὶ ὅταν οἱ ὀπωσδήποτε συνδεόμενοι φιλικῶς μὲ αὐτὸν τοῦ ἐξηγήσαν ἐξηγήσεις ὁ διάδοχος τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὁρόνου καὶ βασιλεὺς τῆς Ἀνδρῆας Μόδας τοὺς ἐξηγήσαν ὅτι ἐφοροῦσε τὸσον καιρὸ μαῦρον γελέκο εἰς ἐνδειξὴν πένθους γιὰ τὸ θάνατον τοῦ Μικαδου.

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

L'IDÉAL

Τῆς Emilie Arnal

Κάποιαν ἀγνώριστη χαρὰ νὰ πώσωμε ἀν ποθοῦμε, πράγματα θεῖα ἅς ἔχουμε στὸ νοῦ παγιοτεινὰ καὶ εὐγενικοὺς ἀκούραστο σκοποὺς ἅς κνηροῦμε μακριὰ ἀπ' αὐτὸν πού φλογερῆς καρδίας καταφρονᾷ.

Ἀπ' τὸ τραπέζι ἀν εἶμαστε τῆς εὐτυχίας διωγμένοι, σφιχτὰ ἅς κρατοῦμε ἀμίλητοι στὰ χεῖρα τὰ κλειστὰ σὰν κρῖνα καὶ τριαντάφυλλα πού ἡ θλίβη τὰ μαοαίνει τὰ ὄνειρατά μας πού σνχρὰ πεθαίνουμε γι' αὐτὰ.

Κι' ὅταν στὴν ἄφωγν ἔρημιὰ τῆς νύχτας τὴ μεγάλην τὰ λόγια αὐτὰ ταράζουνε τὴ βροδινὴ ἠρογία :

· Τὰ χάσατε ὅλα ἀγνώριστα καὶ ἀνώφελη ἡ θνοία ! ·, στοχαστικὰ ἅς ἀνάγουμε φωτιὰ μὲ γλόγα πάλι τὴν εὐτυχία πού δόθηκε στὸν ἄνθρωπον ἅς χαροῦμε καὶ τὴν καρδιὰ ζεσταίνοντας κει τὴ θανὴν ἅς βροῦμε.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

Τοῦ Ἀλφρέ ντέ Βινύ

Ὅταν τὸν εἶδαμε ἄξαρνα μπροστά μας νὰ προβαίνει, ὁ δρόμος περὶ τοιγύρω του ὅλοι ἦτανε πιασμένοι. Ἀρπάζει τότε τοῦ ἄφρονος σκυλλιοῦ μας τὸ λαγγίγι στὸ φλογισμένο στόμα του πού σὰν τανάλα σφίγγει, ἐνῶ τὰ βόλια ἀδιάκοπα τὸ σῶμα του χτυποῦνε γερὰ καὶ τὰ μαγιάρια μας τὰ μυτερὰ τροποῦνε τίς σάγκες καὶ βυθίζονται στὰ σωθικά του τώρα ὡς τὴ στιγμή πού τὸ σκυλλὶ κεκοῦ ἀπὸ τόσην ὥραν κλάει στὰ πόδια του μπροστὰ λονομένο στὸ ἴδιον τοῦ αἵμα. Τ' ἀρπίζει ὁ λύκος καὶ ἔπειτα σφίγγει ὁ ἔμας τὸ βλέμμα : μὲς στὰ πλεονὰ του ἀπέμειναν μαγιάρια καρομομένα καὶ κοιλμπώντας στὸ αἷμα του πού χύνεται ὀλοένα πάνω στὴ γλῶσσι σωφάεται καὶ γέρνει τὸ κεφάλι καὶ ἔμεις μὲ τὰ τσιουφῆνια μας τὸν τρογοῦμε πάλι. Μὰς σφίγγει ἀκόμα μιά ματιὰ καὶ ξαναπέρνει κάτον τὸ κόκκινο αἷμα γλύφοντας στὸ στόμα ὀλόγορα του καὶ κλειώνας τὰ μεγάλα του τὰ μάτια — τί προσμένει ; — δίχως νὰ μῆθῃ ὁ ἀνήξερος πὼς γάθηκε πειθαίνει.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΗΤΟΥ

Τοῦ Ἀλφρέ ντέ Βινύ

Πάνὸ στὸ χιόνι τοῦ βουνοῦ χωριὰ πού στεφανώνει ὁ Ἰσπανὸς κάποιον ἀητὸ περήφανο πληγῶνει πον γῆρω ἀπὸ τὴν στάνη του πετιόνα κλέβει βραδί φοβερίζον ἀδιάκοπα τὸ ὀλόλεκο κοπάδι. Πιτᾶει ἀπέκει τὸ φτωχὸ πουλι καὶ ἀνατριχιάζει βλέποντας αἷμα κόκκινο στὸ χιόνι καὶ σταλάζη, στὸν οὐρανὸν ἀκούραστο πάντα ἀνεβαίνει ἀκόμα, ρουφάει τὸν ἥλιο χύσεται μὲ τ' ἀνωχτὸ τὸ στόμα, τὴν περασμένην του ζωὴ πιστεύει νᾶβρη πάλι στὸ φωτεινὸ βασίλειον του πού ἀθάνατον προσβάλλει, στ' ἀναλτοῦ χροσάρι του βυθίζει τὴ ματιὰ του καὶ στὶς λαμπρῆς ἀστρίδες του ζυγαίει τὰ φτερά του· μὰ ὁ κνηρὸς τὸν χύσεται γερὰ κάτον στὸ χιόνι καὶ πῶθει τὸ μολύβι του μὲς στὴν πληγὴ νὰ λυώνη· μὲ τὰ σπασμένα του φτερά στ' ἀγαπᾶται μὲ μὲρη πετὴ ἀλαφρὰ σὰν πούπουλο βγαλιμένο μὲ μαγιάρι. Σὲ λίγο πέφτει καταγῆς βαρὺς καὶ κορασιμένος καὶ σπηροταρῆς μὲς στὸ λευκὸ τὸ χιόνι βυθισμένος πού τοῦ κλεισε ποτικὰ πάνω στὸ κρῖον κορββάτι στὸν ἔγρον τὸν ἀξυπνητὸ τὸ λαμπερὸ του μάτι.

Μεταφράσεις Γ. Κοτζίουλα